

De onderstaande tekst is een voorproefje afkomstig uit de verhalenbundel SJORS & JARLS WONDERE WERELD geschreven door Sjors Kersten en Jarl Roelofsen. Het begin van het verhaal KLOOTVIOOL:

“KLOOTVIOOL!” Ludwig Pietersen flikkerde zijn viool uit het raam.

“Wat?! Noem je mij Ricardo?!” klonk het van beneden.

Pietersen leunde uit zijn raam. Hij keek neer op een vreemde kerel.

“Nee, ik noem je geen Ricardo. Ik gooi mijn viool naar buiten.”

“Ja, dat zie ik ook wel,” zei de kerel. Hij droeg een witte onderbroek over zijn hoofd. “Waarom gooi je die dure viool uit het raam?”

“Omdat het een klootviool is.”

“Waarom dan?”

“Hij is vals.”

“Hoe weet je dat?”

“Omdat hij valse geluiden maakt.”

“Oh ja... maar dan hoeft je ‘m toch niet uit je raam te flikkeren?”

“Natuurlijk wel, een valse viool kan ik niet gebruiken bij het schrijven van mijn nieuwe meesterwerk.”

“Schrijf je meesterwerken dan?”

“Ja, ik ben een musicus.”

“Hoe heet je meesterwerk?”

“Ik denk dat ik het ‘De negende symfonie van Pietersen’ noem.”

“Zo, dus je hebt er al acht geschreven?”

“Nee, ik vond het gewoon goed klinken.”

“Oh. Je hebt niet echt je naam mee hè, voor een musicus?”

“Wat bedoel je?”

“De negende symfonie van Beethoven had veel beter geklonken.”

“Beethoven? Dat vind ik meer een naam voor een hond.”

“Hmm, maar hoe laat is het dan?”

Pietersen pakte zijn klokje uit zijn vestzakje.

“Het is drie minuten voor twaalf.”

“Ja, dat kan ik toch zelf ook wel zien op de kerktoren!”

“Waarom vraagt u het dan?!”

“Omdat ik geen klok kan kijken! Je bent wel een rare, hè?”

“Nee jij dan, met die onderbroek op je hoofd!”

“Ik heb helemaal geen onderbroek op mijn hoofd!”

“Wat is het dan?”

“Wat bedoel je?”

“Die onderbroek!”

“Welke onderbroek?!”

“Meneer, u houdt me van mijn werk, ik moet mijn meesterwerk vóór vanavond klaar hebben anders hakt de koning mijn hoofd eraf.”

Pietersen draaide zich om, weg van het raam. Hij keek naar zijn bureau waar een berg papier op lag, volgeschreven met mislukte versies van muziek die hij aan het componeren was. Hij had nog maar weinig tijd. Snel pakte hij zijn ganzenveer en begon te schrijven.

Drie ons gehakt, een halfje bruin en zes eieren. Nee! Hij moest muziek schrijven, geen boodschappenlijstjes! Moedeloos zakte hij onderuit in zijn stoel. Hoe moest hij ooit voor vanavond zijn compositie afkrijgen en een orkest regelen dat zijn muziekstuk zou spelen op het feest ter ere van de verjaardag van de koning?! Hij wreef over zijn gezicht. Zijn hoofd duizelde. Dit schoot niet op! Eerst maar even een frisse neus halen, daarna zou het vast beter gaan, dacht hij. Hij trok zijn jas aan en liep zijn kamertje uit.

Buiten deed Pietersen de deur achter zich dicht en liep door de dampende smurrie in het steegje waar de achterdeur van het huis zat. Er was markt en dan was het altijd vreselijk druk

in de straten. In de menigte zag Pietersen zijn viool liggen. Iedereen was te druk bezig met de ruilhandel om het instrument van Pietersen op te merken. Pietersen bedacht zich dat hij zonder die viool nooit de partijen voor het strijkorkest af zou krijgen. Ook al was het ding zo vals als een briefje van drie euro zestig, het was beter dan niets. Hij pakte het instrument op en veegde de stront er af. Een man die een afgehakt koeienhoofd boven zijn hoofd vasthield botste tegen hem op.

“Oh, pardon,” zei het koeienhoofd en de man liep door.

Steeds meer mensen drongen zich door het kleine straatje waar Pietersen middenin stond. Achter hem werd een heks gewogen en alle mensen wilden er bij zijn. Pietersen slaakte een diepe zucht en probeerde tegen de stroom in het straatje te verlaten.

Toen hij eindelijk bij het eind van de straat was aangekomen en aan de dringende menigte was ontsnapt, haalde hij diep adem. De penetrante lucht van uitwerpselen en rottende ledematen trof zijn maag als een dolksteek. Hij hoestte en proestte. Wat haatte hij die middeleeuwse stadjes toch. Hier kon hij geen frisse neus halen om inspiratie op te doen!

“Als jij raadt wat ik onder mijn ooglapje heb, krijg je deze gouden tand cadeau!”

Pietersen keek opzij en zag een oude man met een baardje en een ooglapje die een gouden tand omhoog hield. Hij had de tand net uit zijn mond getrokken en grijnsde gemeen.

“Nee, dank je, ik hoef die gouden tand niet! Zeg me liever waar ik hier ergens een frisse neus kan halen!”

“Ik vertel het je in ruil voor één gouden tand!” Het oude mannetje gniffelde en wreef in zijn korstige handjes.

Pietersen keek omhoog en zuchtte.

“Je moet niet geloven wat hij allemaal uitkraamt hoor!” Een dikke vrouw met een doek om haar hoofd kwam naar buiten gelopen.

“Theodoor! Jij ouwe drollendraaier! Nu ga jij heel snel naar binnen de afwas doen!”

“Ja, moeder!”

De gemene opa werd naar binnen geschopt en de dikke vrouw met de doek om haar hoofd bood haar excuses aan. Pietersen zag de vrouw naar binnen lopen en merkte op dat ze geen doek om haar hoofd had, maar een broek.

Tien minuten later kwam Pietersen aan bij de stadspoort en zag twee poortwachters staan. Zij hielden de wacht. Eén van de poortwachters nam een hap van de koolrabi die hij in zijn hand had.

“Waar denk je dat je naar toe gaat?!” vroeg de andere poortwachter terwijl hij en zijn collega met hun speren de uitgang blokkeerden.

“Ik ga opzoek naar een plek met frisse lucht!”

“Haha, wat een onzin! Nou, toe maar dan!”

Enigszins verbaasd over de snelle instemming, liep Pietersen door de poort de stad uit. Hij had toch minstens een langer dialoog verwacht waarin hij moest uitleggen waarom hij frisse lucht nodig had, dat pi echt oneindig was en dat het volgens de speciale relativiteitstheorie niet mogelijk is afzonderlijk over de begrippen ruimte en tijd te spreken, maar dat er enkel zoiets bestaat als ruimte-tijd en dat hij daarna alsnog niet doorgelaten zou worden.

“Oh ja, trouwens...” zei één van de poortwachters achter zijn rug.

“Nee, nu ben je te laat!” schreeuwde Pietersen en snel rende hij weg.

Benieuwd in welk avontuur deze componist met zijn waardeloze viool verzeild raakt en wat er nog meer te beleven valt in de Wondere Wereld van Sjors Kersten en Jarl Roelofsen? Bestel SJORS & JARLS WONDERE WERELD en lees verder!